

Жетва.

Слънцето грѣе и прѣжурия, а Христо сѣди подъ колибата на сѣнка и плаче. А какво му е? какво е сторилъ, та плаче?

Подъ колибата въ една кошница бѣхж турени двѣ гърнета съ кисело млѣко. Христо сѣдѣше близо до тѣхъ. Той взе лъжицата и искаше да си хапне отъ млѣкото; но напраздно! Безъ да съгледа, той бутнж съ кракътъ си кошницата и млѣкото въ двѣтѣ гърнета се излѣ на земята. Христо видѣ, че е сгрѣшилъ и взе да плаче.

На другий край на нивата женѣхж баща му и майка му. Тѣ вързахж, защото пладнѣ вече приближаваше, а тѣ имахж още много да женжтъ. Христовата майка бѣше приготвила млѣкото за обѣдъ. Тя като чу плачѣтъ на малкия си синъ, отиде въ колибата да види, що се е случило, Но що да види! Млѣкото излѣно всичкото на земята. Тукъ Христо получи отъ майка си това, което му се падаше за кражбата.

На жетва.

Още снощи тати излѣзе отъ дома и отиде да повика жетваре. Тая сутрина тѣ дойдохж въ тъмни зори. Похапнжхж малко, грабнжхж сѣрповетѣ и хайде на нивата. Мене наредихж да имъ донесж пладнина. Мама още отъ сутринята се разшета да имъ приготви обѣдъ, какъвто имъ се пада на жетваре.